

รายงานสมัชชาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี 2566

จัดทำโดย
สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย
โดยการสนับสนุนของกรมกิจการเด็กและเยาวชน
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
และองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย

unicef
for every child

© CYCT/2023

สารจากสภาเด็ก และเยาวชน

นางสาวนดา บินร้อหีบ

ประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนแห่งชาติเป็นพื้นที่สำคัญสำหรับเด็กและเยาวชนในการส่งเสียง แสดงความคิดเห็น และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วนของคนรุ่นใหม่ ภายใต้แนวคิด “เด็กคิด เด็กทำ เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน” โดยใช้กลไกการมีส่วนร่วมของทุกคน ทุกภาคีเครือข่ายได้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมประเมิน และร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ในปีนี้ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ได้ร่วมกับกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) จัดงานสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนแห่งชาติประจำปี 2566 ขึ้นเมื่อวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และเปิดพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็น ต่อสถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ รอบตัว

รายงานฉบับนี้รวบรวมและนำเสนอเสียงสะท้อนของเด็กและเยาวชนไทย จากแบบสำรวจออนไลน์ที่จัดทำโดยสภาเด็กและเยาวชน กรมกิจการเด็ก และยูนิเซฟในช่วงวันที่ 15 พฤษภาคม - 30 มิถุนายน 2566 และข้อเสนอจากเวทีสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน โดยนำเสนอครอบคลุม 6 ประเด็นปัญหา ได้แก่ ประเด็นการศึกษา ประเด็นสุขภาพ ประเด็นสิ่งแวดล้อม ประเด็นการมีส่วนร่วม ประเด็นเศรษฐกิจ และประเด็นความรุนแรง ซึ่งพวกเราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลที่พวกเราตั้งใจจัดทำขึ้นนี้จะช่วยสนับสนุนการทำงานขององค์กรภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้การขับเคลื่อนงานด้านเด็กและเยาวชนต่อไปในอนาคต

ความเป็นมา

มาตรา 19 (10) ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ได้กำหนดให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนร่วมกับสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยดำเนินการจัดสมัชชาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อยปีละครั้ง

โดยเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชน ทำหน้าสำคัญในการสร้างกระบวนการที่เด็กและเยาวชนได้ร่วมระดมความคิดเห็น เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหาด้านเด็กและเยาวชนในทุกระดับ ตั้งแต่ชุมชน ตำบล/เทศบาล อำเภอ/เขต จังหวัด/กรุงเทพมหานคร และระดับชาติ โดยมีหลักการที่สำคัญคือการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนทุกกลุ่ม

สำหรับวัตถุประสงค์ในการจัดเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี 2566 มีดังนี้

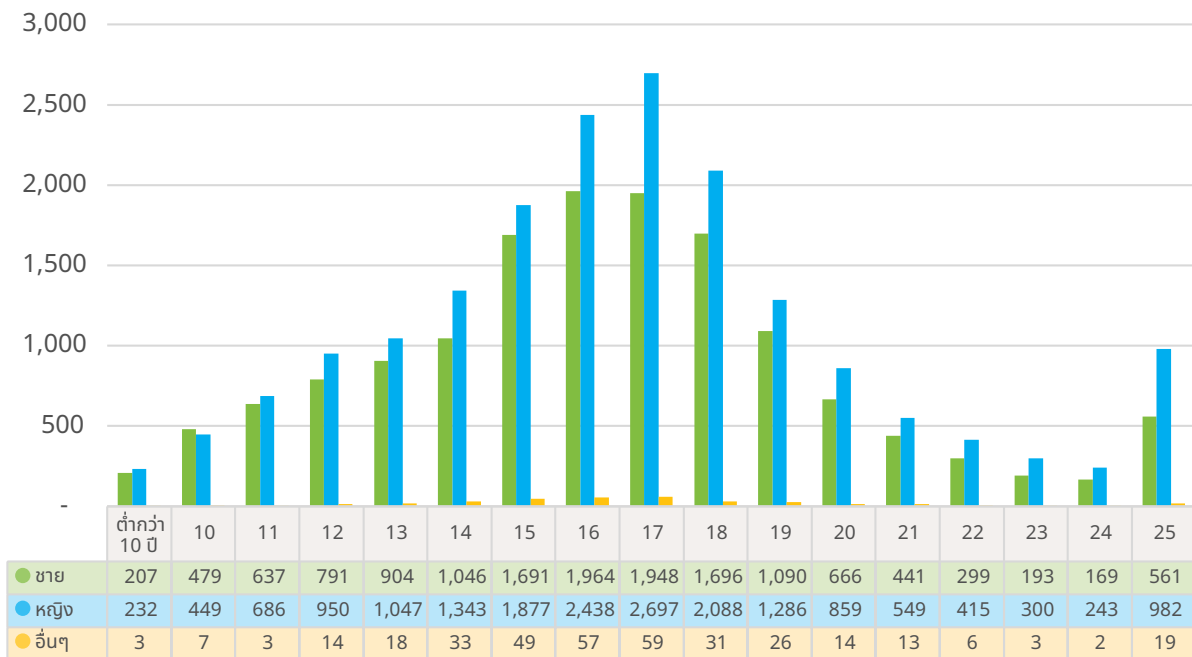
- 1) เปิดพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นต่อสถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ รอบตัวโดยเฉพาะเยาวชนกลุ่มที่ประสบปัญหาและยังขาดโอกาสในการส่งเสียงไปยังภาครัฐ
- 2) การให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ปัญหา รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ นโยบายปัจจุบัน เพื่อให้ตัวแทนเยาวชนสามารถแสดงความคิดเห็นได้
- 3) การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้กำหนดนโยบายและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอเชิงนโยบาย

วิธีการดำเนินงาน

การเปิดพื้นที่เพื่อรับฟังเสียงของเด็กและเยาวชนในเวทีสมัชชานั้นประกอบด้วยกิจกรรมในสองส่วน ได้แก่

- 1) การจัดทำแบบสำรวจออนไลน์ ระหว่างวันที่ 15 พฤษภาคม ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2566 เพื่อสำรวจสถานการณ์ปัญหาด้านเด็กและเยาวชน จากมุมมองของเด็กเยาวชนเอง โดยในปีนี้มีเด็กและเยาวชนอายุไม่เกิน 25 ปี จากทั่วประเทศร่วมตอบแบบสอบถามเป็นจำนวนทั้งสิ้น 33,580 คน เป็นชาย 14,782 คน และหญิง 18,441 คน และเพศอื่น ๆ 357 คน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นตัวแทนคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนในระดับต่าง ๆ จำนวนทั้งสิ้น 5,020 คน รายละเอียดผู้ตอบแบบสอบถามตามแผนภูมิด้านล่าง

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามเพศและอายุ

- 2) การจัดเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนในวันที่ 22 – 24 กรกฎาคม โดยมีตัวแทนเด็กและเยาวชนจากสภาเด็กและเยาวชนในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ตัวแทนเครือข่ายเด็กและเยาวชนกลุ่มต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย อาทิ เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ เยาวชนผู้มีความพิการ เยาวชนผู้มีความหลากหลายทางเพศ เยาวชนจากพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ กลุ่มเยาวชนผู้เคลื่อนไหวทางการเมือง เป็นต้น เข้าร่วมเพื่อแลกเปลี่ยนสถานการณ์ปัญหาและให้ความคิดเห็นและร่วมพัฒนาข้อเสนอแนะกว่า 160 คน

© CYCT/2023

ผลการสำรวจสถานการณ์และข้อเสนอแนะจากเวทีสมาชิก

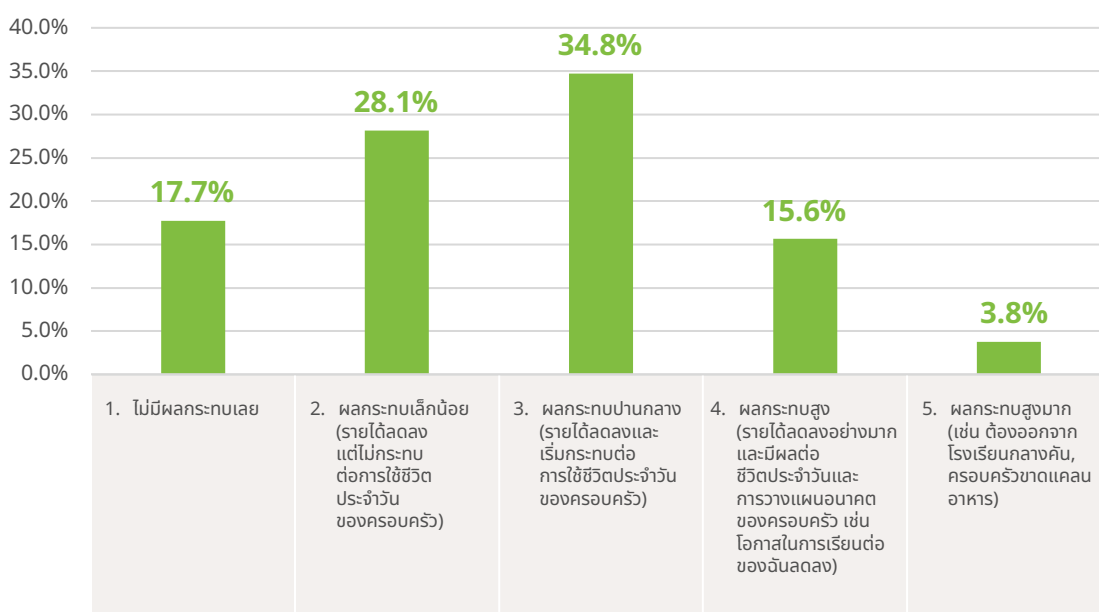
รายงานในส่วนนี้นำเสนอสถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ประจำปี 2566 และมติสมัชชาเด็กและเยาวชน ครอบคลุม 6 ประเด็นปัญหาเร่งด่วนที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนไทย ได้แก่ ประเด็นเศรษฐกิจและโอกาสการมีงานทำ ประเด็นการศึกษา ประเด็นสุขภาพ ประเด็นสิ่งแวดล้อม ประเด็นความรุนแรง และประเด็นการมีส่วนร่วม โดยมีรายละเอียดสำคัญในแต่ละประเด็น ดังนี้

1) ประเด็นด้านเศรษฐกิจและการมีงานทำ

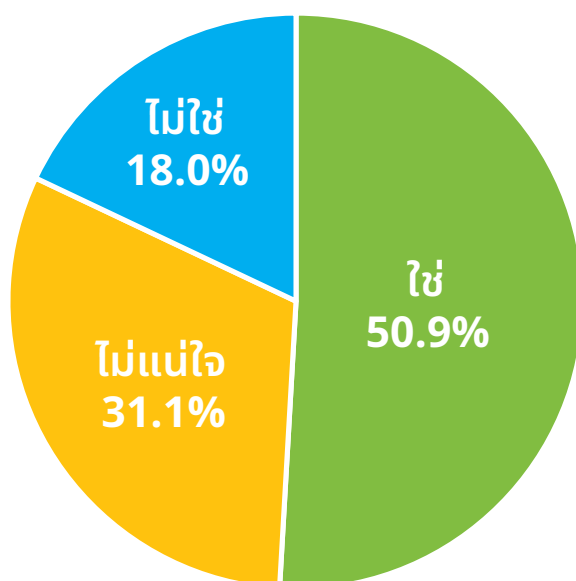

สถานการณ์การระบาดของ COVID-19 ยังคงส่งผลกระทบต่อครัวเรือนและต่อคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนไทยอย่างต่อเนื่อง เห็นได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม 34.8% ตอบว่ายังคงได้รับผลกระทบจากสถานการณ์อยู่ในระดับปานกลาง คือมีผลกระทบในด้านรายได้และเริ่มกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันของครอบครัว ในขณะที่ 15.6% สะท้อนว่ามีผลกระทบในระดับมากต่อชีวิตประจำวันและอนาคตของตนเอง และ 3.8% ที่กระทบมากที่สุดจนถึงระดับที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน หรือขาดแคลนอาหาร นอกจากนี้ กว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามหรือ 50.9% ยังระบุว่าปัจจุบันครอบครัวของตนเองมีรายจ่ายสูงกว่ารายรับอย่างมาก

ครอบครัวของฉันทันและฉันทันได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์ COVID-19

ฉันรู้สึกว่าการใช้จ่ายในครอบครัวของฉันสูงกว่ารายได้รวมของครอบครัวอย่างมาก

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามยังระบุถึงการขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาโลกแห่งการทำงานในอนาคต ไม่ว่าจะมาจากอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับความพิการหรือจากโอกาสที่จำกัดในตลาดแรงงานในท้องถิ่นของตัวเอง

“...ผู้พิการก็คือบุคลากรที่มีคุณภาพคนหนึ่ง แต่สิ่งที่เจ็บปวดที่สุดคือการที่ผู้พิการไม่ได้รับโอกาส ในการแสดงความสามารถ...”

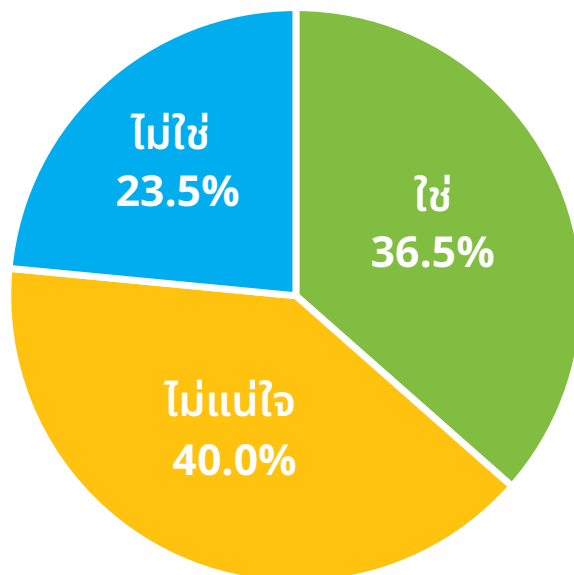
(อภิชาติ หงษ์พัฒน์)

“...จริง ๆ แล้วทุกจังหวัดมีสถานที่ท่องเที่ยวที่ดีและน่าสนใจ แต่มันน่าเสียดายที่มีปัจจัยหลายอย่าง ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวไม่เติบโต และรัฐก็ไม่มีนโยบายที่สนับสนุนอย่างต่อเนื่องเด็กและเยาวชน ก็สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวได้เขาเข้าใจความเป็นจังหวัดขอเพียงมีพื้นที่ให้เขาได้เข้ามามีส่วนร่วมและแสดงความสามารถก็พอ...”

(ตรีวุฒ ศุภรทอง)

การขาดโอกาสเหล่านี้ อาจส่งผลกระทบต่อคนที่เยาวชนต้องหลุดจากระบบการศึกษา การมีงานทำ หรือการฝึกอบรม หรือที่เรียกว่ากลุ่ม NEET (Not in Education, Employability or Training) ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถาม หนึ่งในสาม หรือ 36.5% ระบุว่าพวกเขาพบเด็กและเยาวชนที่ปัจจุบันไม่ได้เรียนหนังสือ ไม่มีงานทำ และไม่ได้รับการฝึกอบรมใด ๆ ในชุมชนของตัวเอง นอกจากนี้ ผลสำรวจยังสะท้อนในส่วนของการศึกษาด้านการศึกษา ว่าการที่เด็กและเยาวชนเป็นกลุ่ม NEET มากขึ้นนั้นอาจเป็นผลมาจากการที่พวกเรา รู้สึกว่าหลักสูตรการศึกษาปัจจุบันไม่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงาน

จับพบว่า มีเด็กและเยาวชนในชุมชนของจีนที่ปัจจุบันต้องอยู่บ้านเฉย ๆ
 โดยไม่ได้เรียนหนังสือ ไม่มีงานทำ และไม่ได้รับการฝึกอบรมใด ๆ
 (Not in Education, Employment or Training หรือ NEET) เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอจากเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนในด้านเศรษฐกิจและการมีงานทำ ประกอบด้วย 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

ข้อเสนอแนะ	แนวทางมติสมัชชาเด็กและเยาวชน
1) พัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนให้ตอบโจทย์กับตลาดแรงงาน	ขอให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงแรงงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมและสนับสนุนองค์ความรู้ การประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจ อย่างยั่งยืน รวมถึงการแนะแนวทางการศึกษาและอนาคตให้แก่เด็กและเยาวชนเพื่อแก้ไขปัญหาอัตราการว่างงานในระยะยาว
2) สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนเอง	ขอให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและการหารือเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ของตนเอง
3) สนับสนุนภาคการเกษตรและเกษตรกรให้มีผลผลิตในอัตราที่สูงขึ้น	ขอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมและสนับสนุนองค์ความรู้ ทักษะด้านการตลาด รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้มีส่วนช่วยในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าภาคการเกษตร

2) ประเด็นการศึกษา

ผลกระทบจาก COVID-19 ส่งผลโดยตรงต่อโอกาสทางการศึกษาของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าใช้จ่ายทางอ้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังเช่นความเห็นนี้

“...ค่าใช้จ่ายที่สวนทางกับรายได้และค่าครองชีพของผู้ปกครอง ทำให้เด็กบางคนขาดการศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองให้ดีขึ้น...”

(ญาณสุภา ภักดี)

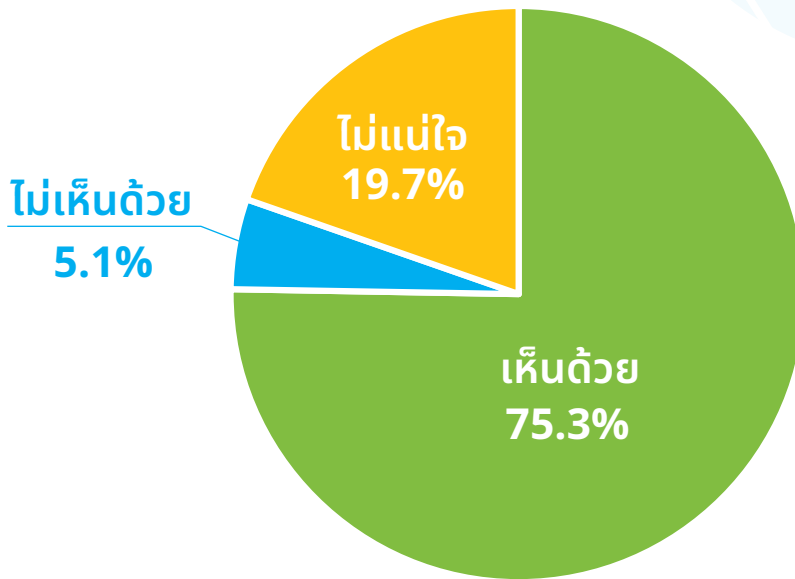
เมื่อถามว่าเด็กและเยาวชนต้องการการช่วยเหลือเยียวยาและสวัสดิการของรัฐบาลในโครงการประเภทต่าง ๆ เรื่องใดมากที่สุด คำตอบส่วนใหญ่ระบุว่าต้องการความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการศึกษา เช่น ทุนการศึกษา (35%) และการช่วยเหลือค่าใช้จ่ายเช่น การลดค่าเทอม ลดค่าหอพัก (13.8%)

อันดับต้องการการช่วยเหลือเยียวยาและเข้าถึงสวัสดิการของรัฐบาล ในโครงการประเภทต่าง ๆ เรื่องใดมากที่สุด

1) ทุนการศึกษา	35.0%
2) ลดค่าเทอม/ลดค่าหอพัก	13.8%
3) โครงการคนละครึ่ง/เราชนะ/เราเที่ยวด้วยกัน	12.1%
4) การฝึกทักษะด้านอาชีพ	10.7%
5) สนับสนุนอุปกรณ์เทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียน	9.5%
6) การสนับสนุนการฝึกงานในสถานประกอบการจริง	8.6%
7) เงินสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด 19	6.1%
8) การแนะแนว การเสริมสร้างทักษะสำหรับสมัครงาน	4.1%

และถึงแม้ว่าผลจากการสำรวจออนไลน์ครั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่หรือ 75.3% มองว่าเด็กและเยาวชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในขณะเดียวกัน กว่า 1 ใน 4 ของผู้ตอบแบบสอบถามยังรู้สึกว่าการเข้าถึงกองทุนสำหรับเด็กทุกคนนั้นยังไม่สามารถทำได้มีประสิทธิภาพ

เด็กและเยาวชนทุกคน ทุกกลุ่ม สามารถเข้าถึง
กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพได้

นอกจากประเด็นความต้องการความช่วยเหลือด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแล้ว ผลสำรวจยังพบว่าหลักสูตรของโรงเรียนที่มีอยู่ในปัจจุบันอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชน ซึ่งสะท้อนผ่านสามหัวข้อหลักที่เด็กและเยาวชนที่สนใจเรียนรู้ พบว่าภาษาอังกฤษเป็นคำตอบที่ได้รับความนิยมมากที่สุด (32.8%) ในขณะที่ความรู้เรื่องสิทธิเด็ก (21%) ภาษาที่สามที่นอกเหนือจากภาษาไทยและอังกฤษ (20.7%) ทักษะด้านนันทนาการ เช่น ศิลปะ กีฬา ดนตรี (ร้อยละ 19.7) และการพัฒนาศักยภาพและทักษะชีวิต (ร้อยละ 18.5) ก็เป็นหัวข้อที่เด็กและเยาวชนให้ความสนใจมากเช่นกัน

หัวข้อการเรียนรู้สำหรับเด็กและเยาวชน
เรื่องใดที่จับสนใจศึกษาเพิ่มเติมมากที่สุด 3 หัวข้อ

ภาษาอังกฤษ	32.8%
ความรู้เสริมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในปัจจุบัน	25.9%
สิทธิเด็กและเยาวชน	21.0%
ภาษาที่สาม (นอกเหนือจากไทยและอังกฤษ)	20.7%
เสริมสร้างทักษะนันทนาการ เช่น ศิลปะ กีฬา ดนตรี e-sport เขียนนิยาย ทำอาหาร เป็นต้น	19.7%
การพัฒนาศักยภาพและทักษะชีวิตในด้านต่าง ๆ เช่น ความเป็นผู้นำ การสื่อสาร การสร้างความสัมพันธ์	18.5%
การทำธุรกิจออนไลน์	17.2%
การดูแลสุขภาพร่างกาย	13.6%

หัวข้อการเรียนรู้สำหรับเด็กและเยาวชน เรื่องใดที่จับสนใจศึกษาเพิ่มเติมมากที่สุด 3 หัวข้อ

กิจกรรมค้นหา ทำความเข้าใจตนเอง	11.2%
เพศศึกษา / การตั้งครรภ์ไม่พร้อมในช่วงวัยรุ่น	9.2%
การจัดการความเครียดและโรคซึมเศร้า	8.5%
ความรู้เรื่อง IT และเทคโนโลยี ความรู้ในการใช้ Internet	8.4%
ความรู้เรื่องการบริหารจัดการเงิน การออม	8.0%
การลงทุนในตลาดหุ้น	7.9%
กิจกรรมอาสาสมัครต่าง ๆ	6.9%
ความรู้เรื่องยาเสพติดและการป้องกัน	6.4%
การสื่อสารกับครอบครัว	6.1%
การใช้ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	6.1%
คริปโต บิทคอยน์ เงินดิจิทัล	5.1%
การเป็นผู้ประกอบการ	3.8%

และเมื่อถามว่าหลักสูตรการศึกษาปัจจุบันช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 หรือโลกอนาคต เช่น ทักษะ การคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น การคิดสร้างสรรค์ หรือไม่นั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม 59.5% ตอบว่าเห็นด้วย แต่อีกหนึ่งในสามหรือ 33.3% ยังไม่แน่ใจ และอีก 7.3% รู้สึกไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวนี้

ทั้งนี้ ประเด็นความเหมาะสมของหลักสูตรศึกษากับการตอบสนองความต้องการของโลกยุคใหม่ และข้อจำกัดในการถ่ายทอดและทดสอบความรู้ในระบบการศึกษาของไทย ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาในระหว่างการประชุมสมัชชา ดังข้อความด้านล่าง

“...ถ้าหลักสูตรการศึกษายังไม่ตอบโจทย์อยู่แบบนี้ เรียนไปแล้วไม่ได้ใช้ เรียนไปเพื่อสอบแค่อำนาจเดียว เด็กเกิดแค่การท่องจำ ไม่ได้เกิดการเข้าใจ...”

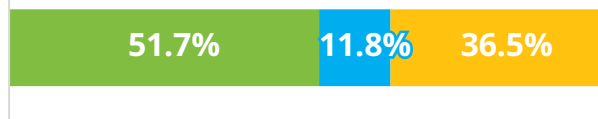
(สุริพงษ์ เป็นปัญญา)

ในด้านโอกาสในการมีงานในอนาคต ผู้ตอบแบบสอบถามครึ่งหนึ่งหรือ 51.7% มองว่าหลักสูตรการศึกษาปัจจุบันตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงานรวมถึงสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในขณะที่ 36.5% ตอบว่าไม่แน่ใจ และอีก 11.8% ตอบว่าไม่เห็นด้วย หรือมองว่าหลักสูตรปัจจุบันนั้นยังไม่ตอบโจทย์ตลาดแรงงาน

ฉันเชื่อว่าหลักสูตรการศึกษาปัจจุบันช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 หรือโลกอนาคตได้ เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น การคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

ฉันมองว่าหลักสูตรการศึกษาปัจจุบันตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงานรวมถึงสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

● เห็นด้วย ● ไม่เห็นด้วย ● ไม่แน่ใจ

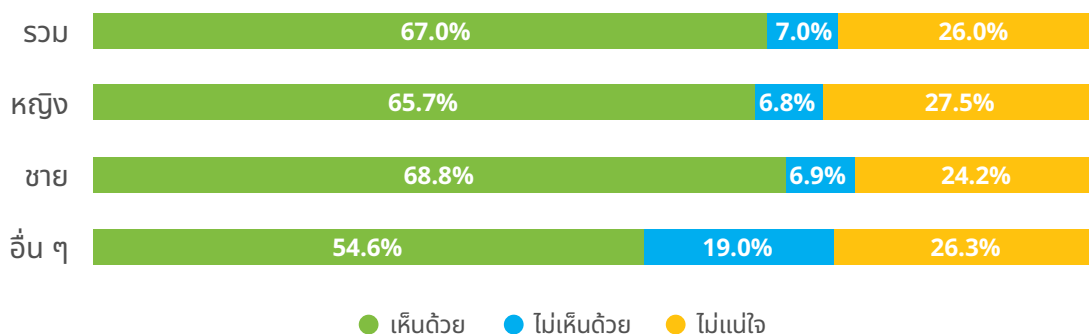
ทั้งนี้การพัฒนาการศึกษาไทยไม่เพียงแต่อาศัยหลักสูตรหรือเนื้อหาที่มีคุณภาพเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เด็กและเยาวชนยังต้องการให้โรงเรียนเป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชนทุกคน ซึ่งเด็กและเยาวชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่หรือ 67% เห็นด้วยว่าปัจจุบันโรงเรียนของพวกเขาเป็นสถานที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับเด็กและเยาวชนทุกคน แต่อีก 26% ตอบว่าไม่แน่ใจ และ 7% ที่สะท้อนว่าโรงเรียนยังไม่ใช่สถานที่ปลอดภัยหรือเป็นมิตรกับทุกคน

“...ปัญหาเด็กไม่สามารถแก้ไขได้คนเดียวได้ ครูแนะแนวอาจจะไม่ใช่ผู้ที่เด็กรู้สึกปลอดภัยในการปรึกษา... อยากให้โรงเรียนเป็นพื้นที่ปลอดภัยมากขึ้น...”

(เยาวชนผู้เข้าร่วมงานสมัชชา)

เมื่อแยกข้อมูลดูการตอบตามเพศที่ระบุไว้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุเพศอื่น ๆ หรือ LGBTQ+ นั้นไม่เห็นด้วยว่าโรงเรียนเป็นพื้นที่ปลอดภัยของเด็กและเยาวชนทุกคนมากที่สุด โดยคิดเป็น 19% หรือมากกว่าค่าเฉลี่ยเกือบ 3 เท่า เมื่อเทียบกับเพศชายและเพศหญิง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการสร้างพื้นที่ปลอดภัยสำหรับคนทุกกลุ่มรวมถึงเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่ม LGBTQ+ ในโรงเรียน

สถานศึกษาเป็นสถานที่ปลอดภัยและเป็นมิตรสำหรับเด็กและเยาวชนทุกคน

● เห็นด้วย ● ไม่เห็นด้วย ● ไม่แน่ใจ

ข้อเสนอจากมติสมัชชาเด็กและเยาวชนเพื่อพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษา ประกอบด้วย 6 ประเด็นหลัก ได้แก่

ข้อเสนอ	แนวทางมติสมัชชาเด็กและเยาวชน
1) ช่วยเหลือเด็กนอกระบบที่ไม่เข้าถึงระบบการศึกษา	ขอให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงศึกษาธิการ ทำงานร่วมกัน เพื่อกำหนดมาตรการให้เด็กและเยาวชนที่ยังอยู่นอกระบบการศึกษา ได้สามารถเข้าถึงระบบการศึกษาได้ ซึ่งรวมถึงกลุ่มเด็กและเยาวชนไร้สัญชาติ ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมสิทธิขั้นพื้นฐานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
2) ทบทวนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา	ขอให้กระทรวงศึกษาธิการตรวจสอบการเรียกเก็บค่าบำรุงการศึกษาที่เกินความจำเป็น และจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมการศึกษาตามความจำเป็น และเพื่อให้เกิดความโปร่งใส นักเรียนและผู้ปกครองต้องได้รับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรายการค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ รวมถึงผลตอบแทนไม่แสวงหากำไรผ่านประกาศของโรงเรียนที่มีผู้บริหารลงนามรับทราบก่อนและเผยแพร่
3) ทบทวนการวัดผลและประเมินผลที่ไม่สอดคล้องต่อการพัฒนานักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้กระทรวงศึกษาธิการแก้ไขการสอบวัดผลประเมินผลระดับชาติของนักเรียน ให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลายกันในแต่ละพื้นที่มากยิ่งขึ้น 2. ขอให้กระทรวงศึกษาธิการเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติโดยเพิ่มผู้แทนนักเรียนนักศึกษาและผู้แทนเด็กและเยาวชนเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
4) ทบทวนภาระงานของบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน	ขอให้กระทรวงศึกษาธิการศึกษาแนวทางการจัดจ้างบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ เพื่อการลดภาระครูในหน้าที่อื่น และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน
5) เพิ่มช่องทางให้กับเด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบการศึกษาที่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของนักเรียน	ขอให้ทุกโรงเรียนเปิดเวทีให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการเสนอ ปรับปรุง แก้ไขหลักสูตรการเรียนการสอน และกฎระเบียบในสถานศึกษา
6) เพิ่มการเข้าถึงสวัสดิการทางการศึกษาที่จำเป็นต่อนักเรียน	ขอให้กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงการคลังศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณสวัสดิการสำหรับนักเรียน โดยการเพิ่มสวัสดิการพื้นฐาน เช่น อินเทอร์เน็ต การเดินทาง การขนส่ง และการเพิ่มทุนการศึกษาให้ทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเพิ่มความเสมอภาคและเกิดความเท่าเทียมกันมากขึ้น

3) ประเด็นสุขภาพ

การสำรวจออนไลน์ถึงพฤติกรรมการบริโภคและการออกกำลังกายของเด็กและเยาวชนพบว่า **เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมการรับประทานอาหารที่ไม่เหมาะสม** ได้แก่ การทานอาหารไม่ตรงเวลา ชอบรับประทานจุกจิก ขนมกรุบกรอบ หรือ ขนมขบเคี้ยว ชอบรับประทานขนมและเครื่องดื่มที่มีรสหวาน มีเพียง 12.1% ที่สะท้อนว่าตนเองทานผักและผลไม้วันละ 400 กรัม ซึ่งเป็นปริมาณที่ได้รับการแนะนำจากกระทรวงสาธารณสุข

พฤติกรรมการทานอาหารแบบใดบ้างที่คุณทำเป็นประจำ

1. รับประทานอาหารไม่ตรงเวลา	58.5%
2. ชอบรับประทานจุกจิก ขนมกรุบกรอบ หรือ ขนมขบเคี้ยว	37.8%
3. ชอบรับประทานขนม/เครื่องดื่มที่มีรสหวาน เช่น เค้ก ไอศกรีม ชานมไข่มุกเป็นประจำ	30.0%
4. ไม่รับประทานอาหารเช้า	26.6%
5. ทานผักและผลไม้วันละ 400 กรัม หรือเทียบเท่ากับ 4-6 ทัพพี	21.0%
6. มักจะเบื่ออาหาร เนื่องจากภาวะทางอารมณ์และจิตใจ เช่น ผิดหวังเรื่องต่าง ๆ	17.2%
7. อดอาหารบางมื้อหรือทานน้อยเพื่อรักษาน้ำหนักและรูปร่าง	13.7%
8. ชอบรับประทานอาหารจานด่วนแบบ เช่น เบอร์เกอร์ เฟรนช์ฟรายด์ พิซซ่า เป็นประจำ	12.1%
9. ทานอาหารเสริมที่ช่วยเรื่องการลดน้ำหนัก	3.7%

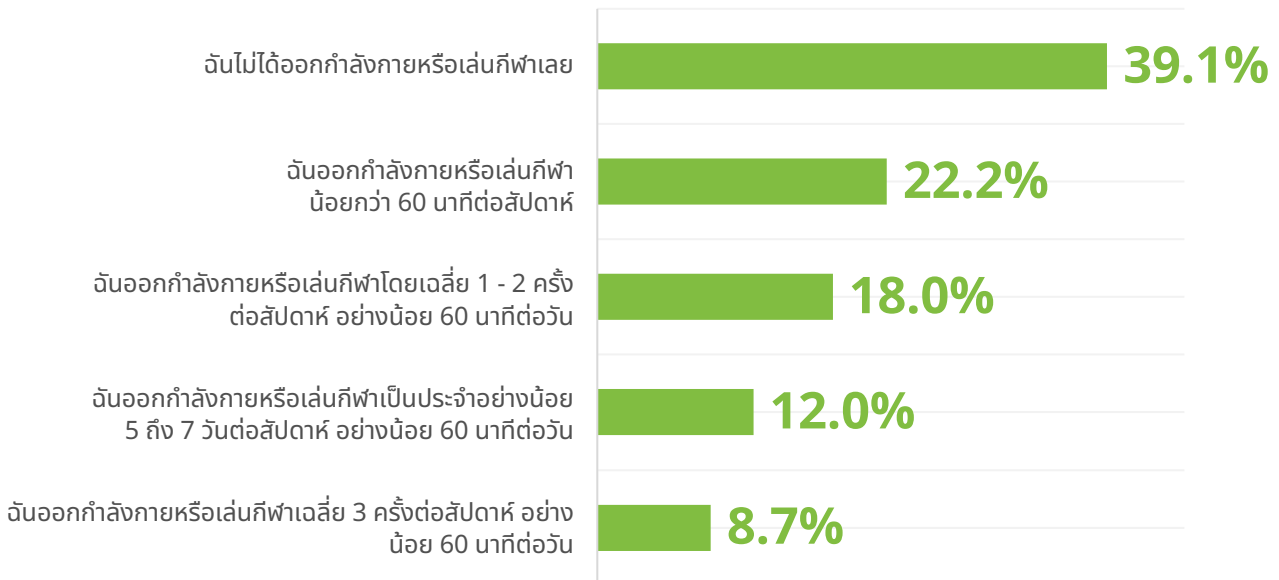
ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเลือกรับประทานอาหารของเด็กและเยาวชนคือความสะดวกในการเข้าถึงอาหาร (70.3%), รองลงมาคือราคาของอาหาร (50.3%), อิทธิพลของครอบครัว (32.5%) และจากเพื่อน (20.8%)

อะไรคือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาหารของคุณบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)

ความสะดวกในการเข้าถึงอาหาร	70.3%
ราคาอาหาร	50.3%
ครอบครัว	32.5%
เพื่อน	20.8%
การตลาด (เช่น ได้รับชมจากอินฟลูเอนเซอร์ มีโปรโมชัน ฯลฯ)	12.0%
แนวปฏิบัติตามศาสนา	3.9%

ในด้านพฤติกรรมการออกกำลังกาย พบว่าหนึ่งในสามของเด็กและเยาวชนผู้ตอบแบบสอบถาม หรือ 39.1% ไม่ได้ ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเลย และอีก 22.2% ที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาน้อยกว่า 60 นาทีต่อสัปดาห์

พฤติกรรมการออกกำลังกายของฉันทัน

ซึ่งปัจจัยด้านสุขภาพกายนั้น เด็กและเยาวชนมองว่าเกี่ยวพันโดยตรงกับสุขภาพจิตที่ดี ดังคำกล่าวด้านล่าง

“...สุขภาพจิตเป็นพื้นฐานของการดำรงอยู่ หากปราศจากจิตใจที่แข็งแรง ก็ไม่สามารถมีร่างกายที่เข้มแข็งได้...”

(เยาวชนผู้เข้าร่วมงานสมัชชา)

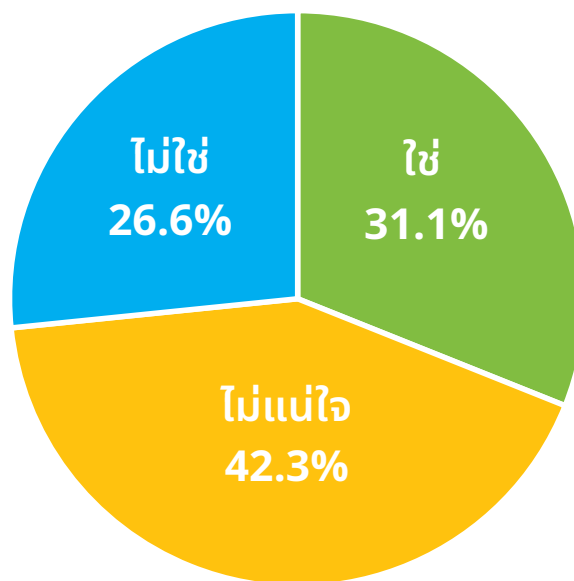
ในด้านปัญหาสุขภาพจิตของเด็กและเยาวชนนั้น เกือบครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม (46.7%) สะท้อนว่าไม่มีอารมณ์ความรู้สึกในเชิงลบ เช่น มีความกังวลจนนอนไม่หลับ รู้สึกเหงา หรือไม่มีเพื่อนสนิท แต่ทั้งนี้ มีผู้ตอบแบบสอบถาม 6.80% ที่สะท้อนว่ามีความคิดอยากฆ่าตัวตายในช่วงเดือนที่ผ่านมา ซึ่งเมื่อจำแนกข้อมูลด้านเพศของผู้ตอบแบบสอบถามในข้อนี้ พบว่า กลุ่มเพศอื่น ๆ หรือ LGBTIQ+ ตอบข้อนี้มากที่สุดถึง 18% หรือเกือบ 3 เท่าของค่าเฉลี่ย รองลงมาคือ เพศหญิง คิดเป็น 8% และเพศชาย 5%

อารมณ์ความรู้สึกของฉันทในช่วงหนึ่งเดือนที่ผ่านมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ฉันมักจะกังวลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างที่ทำให้ฉันนอนไม่หลับในตอนกลางคืน	31.68%
ฉันมักจะรู้สึกเหงา	26.76%
ฉันรู้สึกว่าคุณไม่มีเพื่อนสนิท	9.42%
ฉันมีความคิดอยากฆ่าตัวตาย	6.80%
ไม่มีความคิดใดเลยตามตัวเลือกที่กล่าวมา	46.74%

ในขณะเดียวกัน มีผู้ตอบสอบถามเพียง 31.1% ที่ทราบว่าสามารถขอรับบริการเรื่องสุขภาพจิตได้ที่ไหน ในขณะที่อีก 42.3% นั้นตอบว่าไม่แน่ใจ และอีก 26.6% ตอบว่าไม่ทราบเลย

ฉันรู้ว่าฉันสามารถขอรับบริการสุขภาพจิตได้ที่ไหน

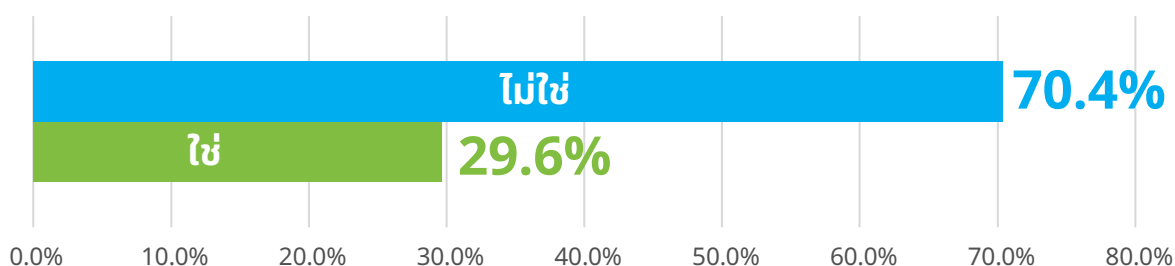
ในด้านการใช้บริการดูแลสุขภาพดิจิทัล 41.2% ของเด็กและเยาวชนผู้ตอบแบบสอบถามมองว่าเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในหลายด้านและสามารถเข้าถึงประชากรในวงกว้างเพื่อช่วยเหลือดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของคนในสังคมได้ และ 28.6% มองว่าประโยชน์หลักของเทคโนโลยีดิจิทัลคือการให้ข้อมูลด้านสุขภาพหรือเป็นช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพ

คุณคิดว่าอะไรคือประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลด้านสุขภาพที่สามารถช่วยจัดการปัญหาและช่วยเพิ่มความเป็นอยู่ที่ดีได้มากที่สุด?

การให้ข้อมูลด้านสุขภาพ	28.6%
การติดตามสุขภาพร่างกาย (เช่น การติดตามวันมาของประจำเดือน, การติดตามค่าดัชนีมวลกาย ฯลฯ)	8.6%
สามารถเข้าถึงการตรวจสุขภาพเบื้องต้น	8.4%
การให้คำแนะนำที่เป็นความลับ	4.1%
ติดตามผลการรักษา	3.7%
ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปโรงพยาบาล	3.2%
ไม่ต้องรอรอบแพทย์ที่โรงพยาบาล	2.2%
เห็นด้วยกับทุกข้อ	41.2%

อย่างไรก็ดี เด็กและเยาวชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่หรือ 70.4% ตอบว่าไม่ได้ใช้หรือไม่เคยใช้บริการสุขภาพดิจิทัลเลย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เข้าถึงการใช้บริการสุขภาพดิจิทัลให้มากยิ่งขึ้น

คุณใช้บริการสุขภาพดิจิทัล หรือไม่?

นอกเหนือจากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจออนไลน์แล้ว ในเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนยังได้หารือเกี่ยวกับข้อกังวลด้านสุขภาพอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการใช้กัญชาและบุหรี่ไฟฟ้า และการพัฒนาการนำข้อมูลด้านสุขภาพของเด็กและเยาวชนไปใช้เพื่อการออกแบบและพัฒนาการให้บริการด้านสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังที่แสดงไว้ในข้อความด้านล่างนี้

"...Big Data เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพราะเวชระเบียนคือต้นตอของปัญหาในระบบสาธารณสุข..."

(ฟ้าตะวัน โชคชัยไพศาล)

ข้อเสนอจากมติสมัชชาเด็กและเยาวชนในประเด็นด้านสุขภาพ ประกอบด้วย 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

ข้อเสนอ	แนวทางมติสมัชชาเด็กและเยาวชน
1) ทบทวนนโยบายกัญชาเสรีและการเข้าถึงบุหรี่ไฟฟ้าของเด็กและเยาวชน	ขอให้กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการศึกษาเพิ่มเติมผลดีและผลเสียของการนำบุหรี่ไฟฟ้าและกัญชากลับมาอยู่ในระบบที่รัฐสามารถควบคุมได้
2) ปรับปรุงการจัดบริการเพื่อช่วยเหลือปัญหาสุขภาพจิตในเด็กและเยาวชน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้กระทรวงสาธารณสุขจัดตั้งศูนย์บริการสุขภาพจิตเด็กและเยาวชนที่เป็นมิตร และพัฒนาศักยภาพระบบของกระทรวงสาธารณสุขที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 2. ขอให้กระทรวงสาธารณสุขส่งเสริมและพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการบริการด้านสุขภาพจิตของเด็กและเยาวชนให้มีความเสถียร และขอความร่วมมือไปยังสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับเพื่อช่วยประชาสัมพันธ์แอปพลิเคชันเหล่านี้เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงได้อย่างแท้จริง
3) พัฒนาระบบเชื่อมโยงฐานข้อมูลสุขภาพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้กระทรวงสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมมือกับกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เชื่อมโยงข้อมูลการใช้บริการสาธารณสุขทั้งหมด (Big Data) โดยใช้บัตรประชาชนใบเดียว เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ คลินิก โรงพยาบาลรัฐและเอกชน และอื่น ๆ 2. ขอให้กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จำเป็นต้องมีข้อมูลสุขภาพของเด็กและเยาวชนไทยทุกคน นำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในกระบวนการคาดการณ์ปัญหาสุขภาพ เพื่อนำไปสู่การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพของเด็กและเยาวชน

© CYCT/2023

4) ประเด็นความรุนแรง

การทำให้เด็กและเยาวชนปลอดภัยจากความรุนแรงเป็นประเด็นปัญหาสำคัญของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย แม้ว่าการสำรวจออนไลน์จะสอบถามเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในโลกออนไลน์ แต่การอภิปรายในการประชุมสมัชชาได้ระบุดังถึงประเด็นที่น่ากังวลเพิ่มเติม ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงในครอบครัว ในโรงเรียน ในสถาบันทางศาสนา รวมถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้นเฉพาะพื้นที่และในบางบริบทของสังคมวัฒนธรรมที่อาจทำให้เด็กและเยาวชนตกอยู่ในความเสี่ยง ในเวทีสมัชชายังได้พิจารณาแนวทางการปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากความรุนแรงในด้านต่าง ๆ อีกด้วย

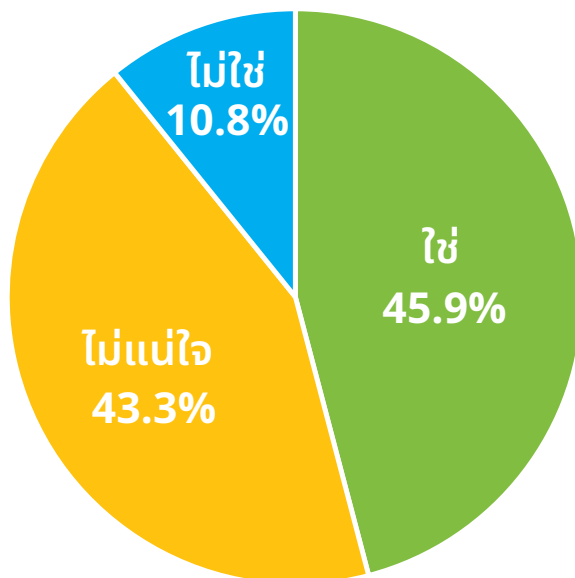
ปัญหาความรุนแรงในโลกออนไลน์เป็นอีกหนึ่งปัญหาสำคัญของเด็กและเยาวชนยุคปัจจุบันกำลังเผชิญอยู่ ผู้ตอบแบบสอบถามกว่า 55.3% มองว่า ปัญหาเด็กและเยาวชนถูกกลั่นแกล้งและล้อเลียนทางอินเทอร์เน็ต เป็นปัญหาความรุนแรงออนไลน์ที่ใหญ่ที่สุด รองลงมาคือปัญหาการพนันออนไลน์ 43.6% และอันดับที่สามคือการติดเกม 32.3%

ในความคิดเห็นของคุณ ปัญหาใหญ่ 3 อันดับแรก ที่เด็กและเยาวชนกำลังเผชิญในโลกออนไลน์คืออะไร

1. การกลั่นแกล้ง ล้อเลียนทางอินเทอร์เน็ต	55.3%
2. การพนันออนไลน์	43.6%
3. การติดเกม	32.3%
4. การฉ้อโกงทางการเงิน	22.3%
5. พฤติกรรมการเข้าหาเด็กเพื่อละเมิดทางเพศ	21.6%
6. การบังคับข่มขู่ทางเพศ	20.7%
7. การเข้าถึงเนื้อหาที่มีความรุนแรง	20.0%
8. การเข้าถึงภาพอนาจารหรือเนื้อหาทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัย	19.3%
9. การบุกรุกความเป็นส่วนตัว	17.2%
10. การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล/ขโมยข้อมูลประจำตัว	16.8%
11. การแสวงประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศออนไลน์	14.9%
12. การตักตุนหลอกลวงในรูปแบบคู่รัก	7.8%
13. เนื้อหาทางเพศที่สร้างขึ้นเองโดยเยาวชน	5.4%

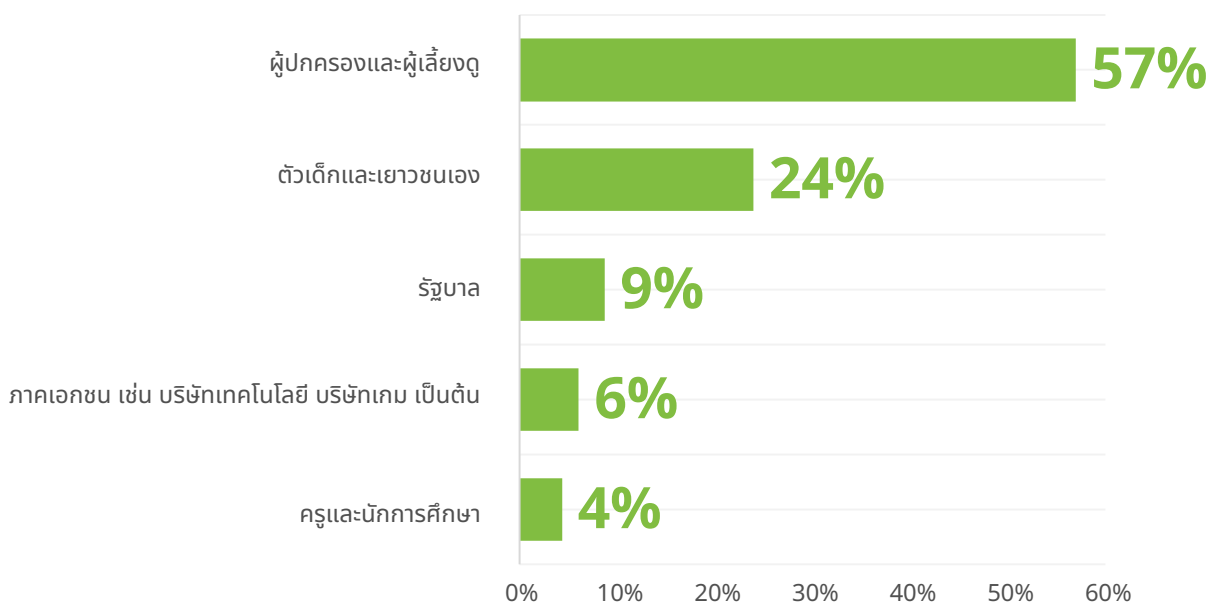
อย่างไรก็ดี เมื่อถามถึงช่องทางการขอรับความช่วยเหลือหากประสบปัญหาในโลกออนไลน์ ผู้ตอบแบบสอบถามกว่าครึ่งไม่แน่ใจหรือไม่รู้เลยว่าจะขอความช่วยเหลือได้ที่ไหนหากมีปัญหา (10.8% ไม่ทราบเลย และ 43.3% ไม่แน่ใจ)

เมื่อเผชิญกับปัญหาในโลกออนไลน์ จันรู้ว่าขอความช่วยเหลือได้ที่ไหน

ในส่วนของผู้ที่ตอบแบบสอบถามมองว่าควรมีบทบาทผู้รับผิดชอบในการดูแลเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยในโลกออนไลน์มากที่สุด 57% คือผู้ปกครองและผู้เลี้ยงดู รองลงมา 23.9% มองว่าควรเป็นตัวเองและเยาวชนเอง และ 8.7% มองว่ารัฐบาลควรเป็นผู้รับผิดชอบ

ในความเห็นของคุณ ใครควรมีหน้าที่รับผิดชอบมากที่สุดใน การดูแลเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยในโลกออนไลน์

ข้อเสนอจากมติสมัชชาเด็กและเยาวชนในด้านความรุนแรง ประกอบด้วย 7 ประเด็นหลัก ได้แก่

ปัญหา	แนวทางมติสมัชชาเด็กและเยาวชน
<p>1) ฝ้าระวัง ป้องกัน และช่วยเหลือดูแลเด็กและเยาวชนที่ถูกใช้ความรุนแรงในสถาบันครอบครัว</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้สภาเด็กและเยาวชนและเครือข่ายเด็กและเยาวชน ทำหน้าที่เป็นเครือข่ายในการฝ้าระวัง ช่วยส่งต่อข้อมูลความเสี่ยงเรื่องความรุนแรงในครอบครัวของเพื่อนในชุมชนให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการช่วยเหลือ 2. ขอให้สภาเด็กและเยาวชน รวมถึงภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความรุนแรงในครอบครัว ร่วมกันรณรงค์ให้ประชาชนทั่วไปตระหนักถึงความสำคัญและมีความรู้เรื่องสิทธิและการป้องกันความรุนแรงในเด็ก โดยมีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวเป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินการ 3. ขอให้บ้านพักเด็ก เยาวชนและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ส่งต่อข้อมูลและพัฒนาศักยภาพของชุมชนให้มีความสามารถในการจัดการความเสี่ยงเรื่องความรุนแรงในครอบครัวด้วยตนเอง รวมถึงเพิ่มความเข้มข้นในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
<p>2) ป้องกันการละเมิดและคุกคามเด็กในสถาบันการศึกษา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการปรับปรุงมาตรการในการเยียวยาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากการถูกละเมิดสิทธิบนเนื้อตัวร่างกาย และการใช้คำพูดที่รุนแรงจากบุคลากรทางการศึกษา 2. ขอให้กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาตรการในการปกป้องคุ้มครองเด็กในสถานศึกษาจากการถูกคุกคาม
<p>3) ป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเด็กที่อยู่ภายใต้การดูแลของสถาบันศาสนา</p>	<p>ขอให้สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติดำเนินการเรื่องการปกป้องคุ้มครองสามเณรตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546</p>
<p>4) ขจัดความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้มีการยกเลิกพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินในพื้นที่ จังหวัด 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากผลของการประกาศใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉินส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในพื้นที่ โดยส่งผลให้มีเจ้าหน้าที่รัฐคุกคามโดยการบุกตรวจค้นที่พักอาศัย โดยไม่จำเป็นต้องมีหมายศาลในการตรวจค้นพื้นที่ส่วนบุคคล หรือหากจำเป็นต้องมีการใช้พระราชกำหนดดังกล่าวขอให้มีการต่ออายุโดยรัฐสภา 2. ขอให้สำนักนายกรัฐมนตรีหรือเรื่องอำนาจของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรเพื่อลดการละเมิดเด็กและเยาวชน

ปัญหา	แนวทางมติสภานิติบัญญัติและเยาวชน
<p>5) ส่งเสริมเรื่องสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ของเด็กและเยาวชนชนเผ่าพื้นเมือง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องคุ้มครองเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ข้อที่ 34 ว่าด้วยการจัดให้มีมาตรการการคุ้มครองเด็กจากการเอารัดเอาเปรียบและการกระทำทางเพศ และขอให้กระทรวงศึกษาธิการสร้างองค์ความรู้ในภาษาชาติพันธุ์ที่หลากหลายให้กับเด็กและเยาวชนเพื่อสามารถเข้าถึง เข้าใจในหลักการสิทธิมนุษยชนมากยิ่งขึ้น ตามข้อบังคับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก 2. ขอให้มีการบังคับใช้สิทธิอนามัยเจริญพันธุ์โดยเด็กและเยาวชนชนเผ่าพื้นเมือง มีสิทธิตัดสินใจอย่างอิสระในการมีหรือไม่มีชีวิตคู่ และมีสิทธิตัดสินใจในการสร้างครอบครัว อันประกอบด้วย การมีหรือไม่มีบุตร จำนวนบุตร การเว้นระยะห่างของการมีบุตร การรับบุตรบุญธรรม
<p>6) ให้ความรู้เรื่องการล่วงละเมิดทางเพศบนโลกออนไลน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้สถานศึกษาสร้างหลักสูตร Grooming และบรรจุกิจกรรมนี้เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนักถึงภัยออนไลน์และไม่ตกเป็นเหยื่อของผู้ที่มุ่งเน้นแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ 2. ขอให้สภาเด็กและเยาวชนดำเนินจัดกิจกรรมให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการ Grooming เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนรู้เท่าทันภัยออนไลน์
<p>7) แก๊ซหรือยกลีเกิ การจำกัดสิทธิเสรีภาพโดยการดำเนินคดีต่อเด็กและเยาวชน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้กระทรวงมหาดไทย ยกเลิก หรือ แก๊ซพ.ร.บ.ควบคุมการโฆษณา โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493 เนื่องจากไม่มีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน 2. ขอให้กระทรวงยุติธรรม ตีความคำว่า “อันตรายต่อจิตใจ” ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 เพราะในปัจจุบันยังไม่มีกรณีวินิจฉัยคำว่าอันตรายต่อจิตใจ หรือเกิดการตีความที่มีปัญหาหรืออันตรายหรือไม่อย่างไร 3. ขอให้สำนักนายกรัฐมนตรี ยกเลิกพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. 2558 เนื่องจากขัดกับสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมและบังคับใช้กฎหมายโดยกฎหมายที่คล้ายกันในหลายฐานความผิดที่บังคับอยู่แล้วในปัจจุบัน 4. ขอให้กระทรวงยุติธรรมกำหนดขอบเขตและมีแนวปฏิบัติที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

5) ประเด็นสิ่งแวดล้อม

ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งต่อเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน เนื่องจากส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต แม้ว่าการสำรวจออนไลน์ครั้งนี้จะไม่ได้มีข้อคำถามที่เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม แต่จากการแลกเปลี่ยนในเวทีสมัชชา และ ข้อคิดเห็นบางส่วนจากเด็กและเยาวชนผู้เข้าร่วมงานได้เน้นย้ำให้เห็นถึงข้อกังวลเร่งด่วนในเรื่องสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย

“...ในจังหวัดเชียงใหม่ มีปัญหาฝุ่น P.m.2.5 บางคนไม่มีทรัพย์สินพอที่จะป้องกัน เหมือนว่าไม่ได้รับสิทธิ์ ในการหายใจ ...”

(แกนฤทัย แก่นรัตน)

“... มีการเอาฝุ่นจากการขุดเหมืองไปทิ้งที่เดียวกันจนกลายเป็นเนินเขา เมื่อเกิดฝนตก ฝุ่นเหล่านี้จะละลายลงแหล่งน้ำ ทำให้น้ำเสีย ชาวบ้านไม่สามารถใช้น้ำดื่มหรือปลูกพืชได้ ...”

(อัศนีญา ศรีสวัสดิ์)

“...การแก้ปัญหาเรื่อง Biodiversity lost ไม่ใช้การแก้ไขหรือเยียวยา เพราะเมื่อมันเสียแล้วจะเสียไปเลย...”

(กัมปนาท ยมสุข)

สถานการณ์ปัญหาที่เด็กและเยาวชนได้นำเสนอในฐานะ ปัญหาเร่งด่วนในการประชุมสมัชชา ได้แก่ ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม เครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานในเมืองซึ่งจำเป็นต้องใช้การบริหารจัดการและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ แต่ภัยธรรมชาติและหายนะที่เกิดขึ้นจากมนุษย์ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงของโครงสร้างพื้นฐานในเมืองที่กำลังพัฒนา เด็กและเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคอุตสาหกรรม ปัญหาการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับระบบการขนส่งที่ในแง่ของการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เป็นต้นเหตุนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ปัญหาภาวะโลกร้อนที่มาจากผลกระทบของการจัดการของเสีย ปัญหาหมอกควันอันเกิดขึ้นจากฝุ่น PM2.5 ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ข้อเสนอจากมติสมัชชาเด็กและเยาวชนในด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

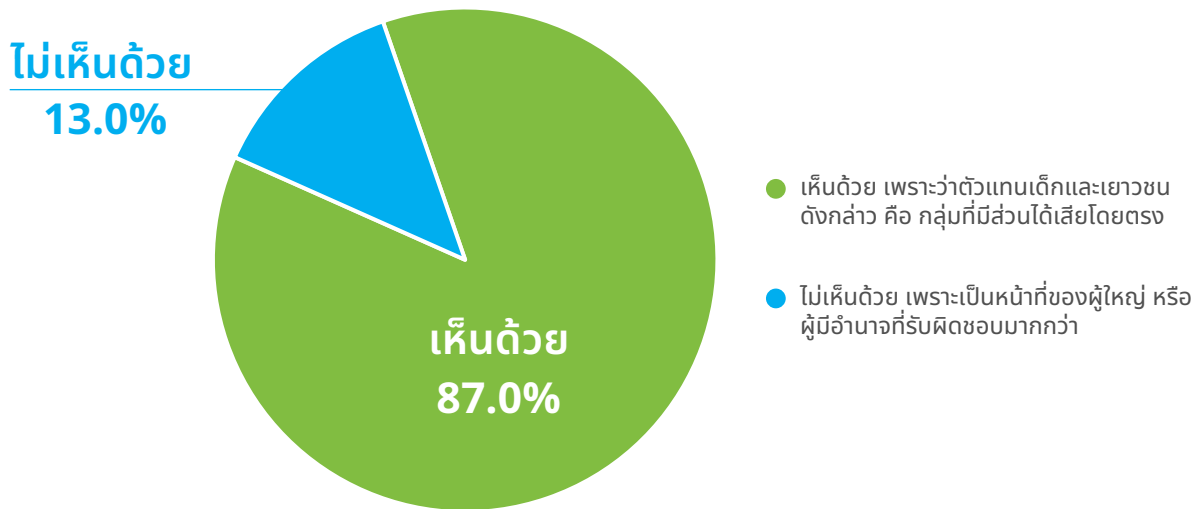
ข้อเสนอ	แนวทางมติสมัชชาเด็กและเยาวชน
1) ป้องกันและแก้ไขปัญหา มลภาวะทางอากาศ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน ร่วมเป็นคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ 2. ขอให้กระทรวงการคลังกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีจากการปลดปล่อย มลภาวะทางอากาศ โดยมีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ช่วยกำกับดูแลเชิงหลักการ 3. ขอให้สำนักงบประมาณ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี จัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการลดต้นตอมลภาวะทางอากาศ
2) ปรับปรุงนโยบาย การแก้ปัญหาการกำจัดขยะ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข เพิ่มนโยบายการกำจัดขยะ โดยมีแรงจูงใจ ให้เกิดการแยกขยะมากขึ้น เช่น ขวดแลกเงิน เป็นต้น 2. ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกระทรวงมหาดไทย กระทรวง สาธารณสุข ร่วมกำหนดมาตรฐานการจัดการขยะอย่างเป็นระบบให้ครอบคลุม ทุกพื้นที่ รวมถึงสนับสนุนองค์ความรู้ กองทุน นวัตกรรม ในการเป็น ผู้ประกอบการสีเขียวเรื่องการบริหารจัดการขยะ 3. ขอให้กระทรวง กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินการผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อมุ่งเน้นให้เป็น ผู้ประกอบการสีเขียว
3) ป้องกันและแก้ไขปัญหา การสูญเสียความหลากหลาย ทางชีวภาพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอให้กระทรวงศึกษาธิการมีการส่งเสริมการเรียนรู้ทางธรรมชาติ โดยเข้าถึง ธรรมชาติจากการสำรวจจริง โดยคำนึงถึงเด็กและเยาวชนทั้งในและนอกระบบ การศึกษา 2. ขอให้กระทรวงการคลังมีการลดหย่อนภาษีให้กับภาคเอกชนที่เข้าไปมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มพื้นที่สีเขียว แนวตั้ง ตามหลักการของระบบนิเวศ โดยมีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเป็นผู้ช่วยกำกับดูแล 3. ขอให้สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชนเป็นส่วนหนึ่งในการ ออกแบบนโยบาย และติดตามผลการดำเนินงาน ผลกระทบ รวมถึงออกแบบ นวัตกรรมที่ลดผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยมีสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติมาสนับสนุน เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มนวัตกรรมให้ตอบสนองต่อปัญหา

6) ประเด็นการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน

ในภาพรวม เด็กและเยาวชนรู้สึกอย่างยิ่งว่าควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในทุกระดับ สะท้อนจากผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์ส่วนใหญ่ (87%) เพราะเชื่อว่าเด็กและเยาวชนเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง ดังนั้นพวกเขาควรมีส่วนในการตัดสินใจที่ส่งผลต่อชีวิตของพวกเขา และผู้ใหญ่ควรนำเสียงของพวกเขาามาพิจารณา

คุณเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีตัวแทนของเด็กและเยาวชน
เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการในการประชุมเวทีต่าง ๆ ในทุกระดับ

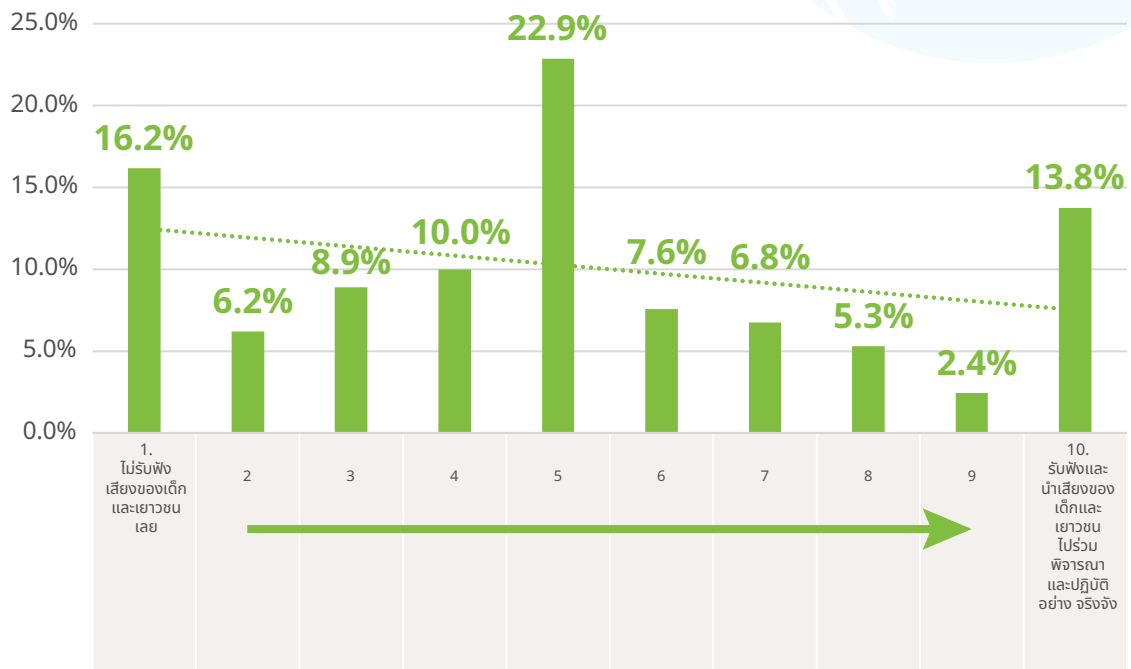

นอกจากนี้ การจากสำรวจพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ยังคงรู้สึกว่าผู้ใหญ่ในสังคมไม่ได้รับฟังเสียงของพวกเขา และนำเสียงของพวกเขาไปพิจารณาอย่างจริงจังมากนัก โดยให้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 5 จาก 10 คะแนน แต่ในขณะที่เดียวกันก็ยังมีเด็กและเยาวชนที่มองว่าผู้ใหญ่ในสังคมรับฟังเสียงของพวกเขามากที่สุดหรือให้คะแนนเต็ม 10 มากถึง 13.8%

© CYCT/2023

ผู้ใหญ่ในสังคมไทยรับฟังเสียงของเด็กและเยาวชนในระดับใด

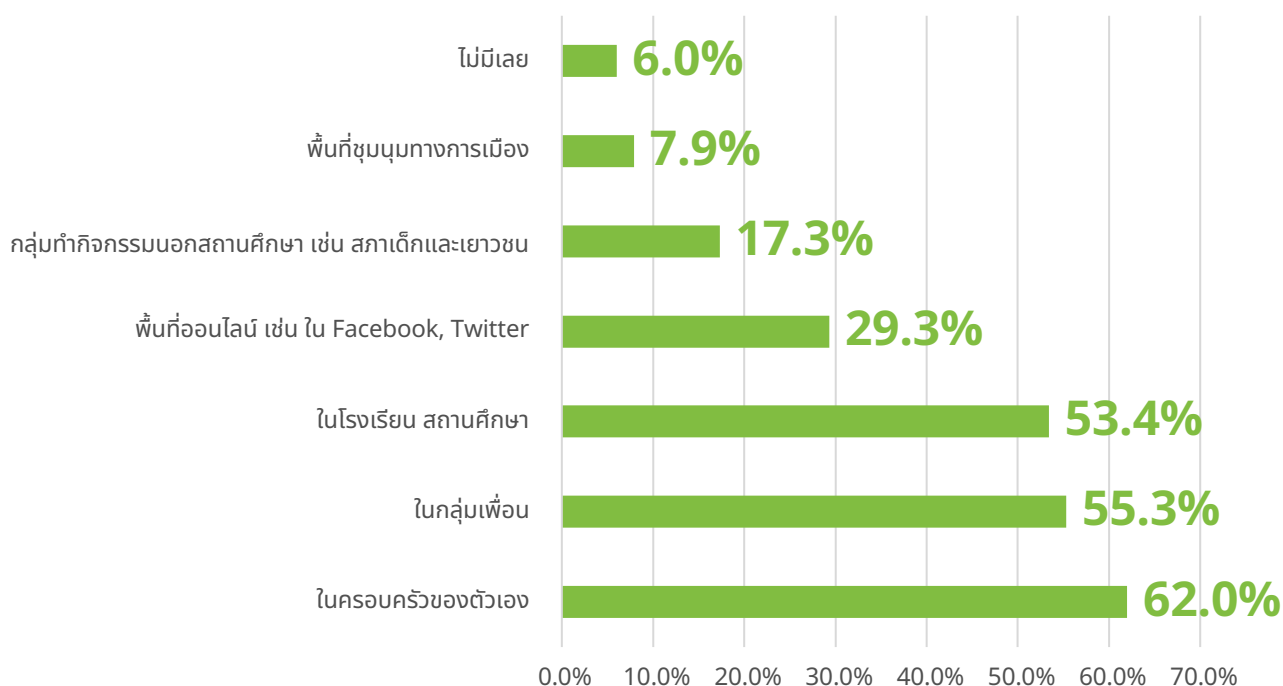

ในด้านพื้นที่การมีส่วนร่วม เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มองว่าพวกเขาได้ใช้สิทธิในการมีส่วนร่วมในครอบครัวมากที่สุด (62%) รองลงมาคือในกลุ่มเพื่อน (55.3%) โรงเรียนและสถานศึกษา (53.4%) และพื้นที่ออนไลน์ (29.3%) แต่ในขณะเดียวกันก็มีผู้ตอบแบบสอบถาม 6.0% ที่สะท้อนว่าไม่มีพื้นที่ใดเลยที่พวกเขาารู้สึกว่าได้ใช้สิทธิการมีส่วนร่วม

“...ยังมีเยาวชนอีกมากที่ถูกดำเนินคดีทางกการเมือง มีเด็กที่ต้องคดีตั้งแต่อายุน้อย เพราะแค่ออกมาต่อสู้ในสิ่งที่ตัวเองเชื่อ...”

เยาวชนผู้เข้าร่วมเวทีสมัชชา

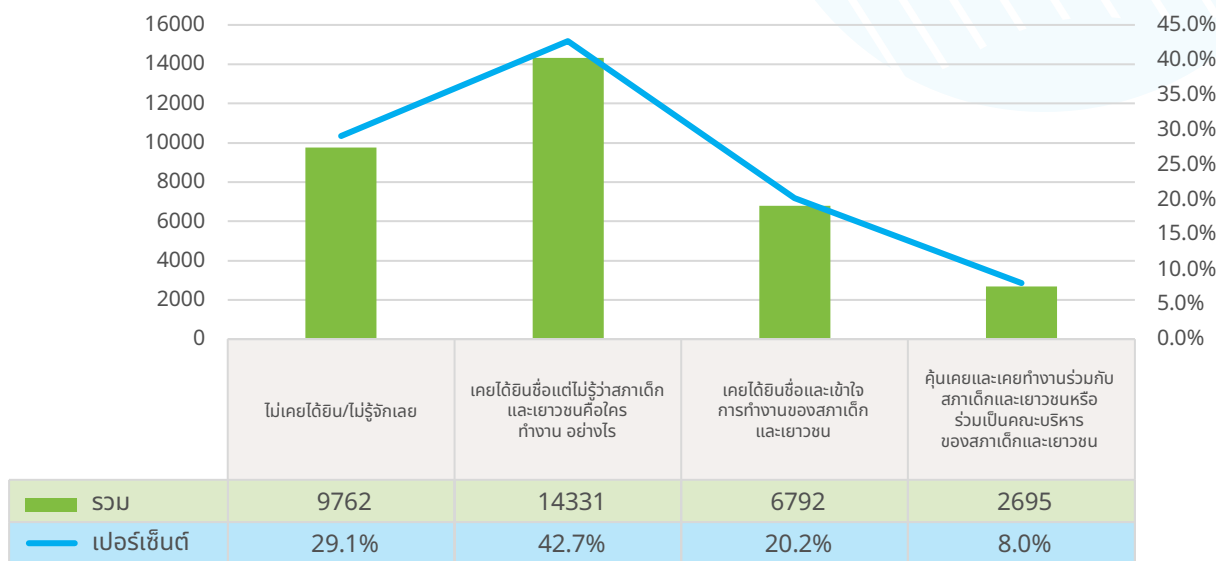
พื้นที่ใดที่คุณรู้สึกว่าตัวเองได้ใช้สิทธิในการมีส่วนร่วมบ้าง

ในส่วนของพื้นที่การมีส่วนร่วมที่มีลักษณะทางการของเด็กและเยาวชน ได้แก่สภาเด็กและเยาวชนและสถานักเรียนในโรงเรียน ซึ่งเป็นพื้นที่สำคัญที่จะช่วยเชื่อมเสียงและความคิดเห็นต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนไปยังผู้กำหนดนโยบายหรือผู้มีอำนาจตัดสินใจได้นั้น การสำรวจนี้พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่นั่นไม่คุ้นเคยกับสภาเด็กและเยาวชน โดย 29.1% ตอบว่าไม่รู้จักสภาเด็กและเยาวชนเลย และ 42.7% ที่ระบุว่ารู้จักชื่อแต่ไม่ทราบว่สภาเด็กและเยาวชนทำงานอย่างไร มีเพียง 20.2% ที่รู้จักและเข้าใจการทำงาน และอีก 8.0% ที่คุ้นเคยและเคยร่วมงานกับสภาเด็กและเยาวชน

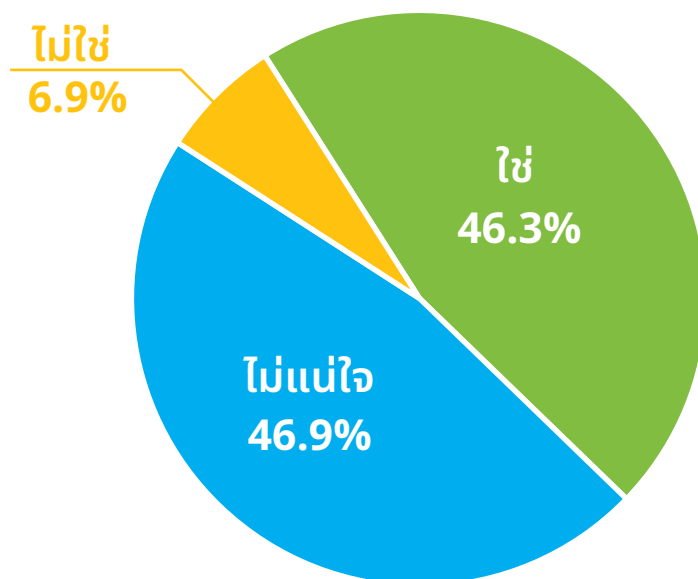

คุณรู้จักสภาเด็กและเยาวชนหรือไม่

ในส่วนของพื้นที่สถานักเรียน 46.3% ของผู้ตอบแบบสอบถามมองว่าเป็นพื้นที่ที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนเข้าใจเรื่องการมีส่วนร่วมได้มากขึ้นและเป็นพื้นที่สะท้อนปัญหาของนักเรียนไปยังครูและผู้บริหารได้อย่างแท้จริง แต่อีกกว่าครึ่งหรือ 46.9% นั้นตอบว่าไม่แน่ใจ และอีก 6.9% ที่ตอบว่าไม่ใช่ ซึ่งผู้ที่ตอบว่าไม่ใช่ หรือไม่เชื่อว่าสถานักเรียนเป็นพื้นที่การมีส่วนร่วมที่ช่วยสะท้อนปัญหาไปยังโรงเรียนได้นั้น มองว่าพื้นที่สถานักเรียนยังเป็นพื้นที่ในการช่วยสนับสนุนคุณครูและโรงเรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่าจะเป็นพื้นที่หรือกระบอกเสียงให้นักเรียนคนอื่น ๆ ได้สะท้อนปัญหาไปยังโรงเรียน และยังเป็นพื้นที่สำหรับนักเรียนเฉพาะกลุ่ม นอกจากนี้เด็กและเยาวชนมองว่า โรงเรียน ผู้บริหาร และคุณครูยังไม่รับฟังเสียงของนักเรียนอย่างแท้จริง

"สถานักเรียน" เป็นพื้นที่ที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนได้เข้าใจเรื่องการมีส่วนร่วมและใช้เป็นพื้นที่ในการสะท้อนปัญหาของนักเรียนไปยังครูและผู้บริหารโรงเรียนได้อย่างแท้จริงหรือไม่

เวทีสมัชชาฯยังสะท้อนความต้องการของเด็กและเยาวชนที่ต้องการมีกองทุนสนับสนุนเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ดังเช่นความคิดเห็นด้านล่างนี้

“...เราควรมีกองทุนที่สนับสนุนในการทำกิจกรรมของเด็ก ลองนึกภาพสสส. ที่หักภาษี การการซื้อสุรา มาเป็นเงินในการบริหารองค์กร...”

เยาวชนผู้เข้าร่วมเวทีสมัชชา

จากประเด็นปัญหาข้างต้น ข้อเสนอจากมติสมัชชาเด็กและเยาวชนในด้านการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

ข้อเสนอ	แนวทางมติสมัชชาเด็กและเยาวชน
1) แก้ไขปัญหาข้อจำกัด การเข้าถึงโอกาส ในการมีส่วนร่วม ในสภาเด็กและเยาวชน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มช่องทางคัดเลือกผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนให้ผู้มีสิทธิคัดเลือกสามารถ คัดเลือกด้วยตนเองได้โดยตรง ในรูปแบบผสม ทั้งระบบ Walk in ตามสถานที่ต่าง ๆ ในพื้นที่ และระบบ Online 2. เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงได้ง่ายผ่านทั้งสื่อกระแสหลัก, สื่อออนไลน์, พื้นที่สาธารณะ เป็นต้น 3. คัดเลือกผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนในช่วงเวลาเดียวกันในทุกระดับ 4. ควรย้ายสังกัดสภาเด็กและเยาวชนไปอยู่ภายใต้อำนาจนิติบัญญัติในการกำกับดูแลของประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งให้มีหน่วยงานสนับสนุนคือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร 5. สร้างช่องทางในการรับรู้ข้อมูลพื้นที่ที่สามารถจัดกิจกรรมเพื่อเด็ก เยาวชนและ สาธารณะประโยชน์ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือจ่ายในราคาที่ต่ำ โดยระบุ รายละเอียดของพื้นที่ที่เปิดให้ เช่น ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ จำนวนผู้เข้าร่วมสูงสุด ที่รองรับได้ สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น
2) แก้ไขปัญหาการคุกคาม จากการแสดงออก และความไม่เข้าใจต่อเด็ก และเยาวชน	ขอให้รัฐไทยส่งรายงานผลด้านเด็กและเยาวชน ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) ต่อคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติอย่างสม่ำเสมอ
3) ปรับปรุงแก้ไขระเบียบ งบประมาณเพื่อส่งเสริม การมีส่วนร่วมของเด็ก และเยาวชน	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดให้มีงบประมาณจัดจ้างและสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้ผู้แทนเด็กและเยาวชน 2. จัดทำงบประมาณฐานศูนย์ (Zero-base budgeting) เพื่อลดค่าใช้จ่าย ที่ไม่จำเป็นของแต่ละปีและให้การจัดสรรงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามวัตถุประสงค์มากขึ้น 3. สภาเด็กและเยาวชนแต่ละระดับเปิดการมีส่วนร่วมให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ คัดเลือกประเด็นที่จะใช้จ่ายงบประมาณ (Participatory Budgeting) ได้

บทสรุป

จากข้อมูลที่ได้นำเสนอทั้งหมดนั้น จะเห็นได้ว่าเด็กและเยาวชนมีข้อกังวลหลายประการ และมุ่งหวังที่อยากจะเห็นการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขในระดับชาติ:

- การระบาดของ COVID-19 ได้ส่งผลกระทบต่อรายได้ครัวเรือน ซึ่งส่งผลกระทบต่อโอกาสในการศึกษา โอกาสการมีงานทำของเด็กและเยาวชน รวมถึงความสามารถของครอบครัวในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ให้กับบุตรหลาน
- ขณะที่การสนับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษาและการฝึกอบรมนั้นเป็นประเด็นหลักที่พวกเราให้ความสำคัญ แต่เด็กและเยาวชนก็ยังคงต้องได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ผ่านหลักสูตรของโรงเรียน ซึ่งควรจัดให้มีรูปแบบ การเรียนการสอนที่ช่วยให้พวกเขาสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงานในปัจจุบัน
- พวกเรายังต้องการพื้นที่ปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน โรงเรียน พื้นที่ออนไลน์ และพื้นที่อื่น ๆ ที่แวดล้อมพวกเรา เรื่องนี้เป็นเรื่องของคนรุ่นใหม่อย่างพวกเรากังวลมากที่สุดเรื่องหนึ่ง
- ในขณะเดียวกัน พวกเราก็กังวลเรื่องการข้อมูลและการสนับสนุนเพิ่มเติมด้านสุขภาพเพื่อดูแลตัวเอง ซึ่งรวมถึง การเข้าถึงบริการด้านสุขภาพจิต ที่เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กและเยาวชน
- เด็กและเยาวชนตระหนักถึงผลกระทบที่อาจเป็นอันตรายต่อคุณภาพชีวิต จากปัญหาภาวะและความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลโดยตรงต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี และต้องการเรียกร้องให้มีการดำเนินการเพื่อช่วยลดความเสี่ยงเหล่านี้
- สุดท้ายนี้ พวกเราปรารถนาที่จะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในทุกด้านของการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของพวกเรา

รายงานฉบับนี้ได้นำเสนอเสียงของพวกเรา เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถร่วมกันจัดการกับความท้าทายที่เด็กและเยาวชนไทยปัจจุบันกำลังเผชิญ ซึ่งพวกเราเชื่อมั่นว่า การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนนั้น ไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ ต่อเด็กและเยาวชนเท่านั้น แต่ยังส่งผลในการพัฒนาสังคมไทยโดยรวมด้วย

unicef
for every child